

Hillerød Skakklub er landets syvendestærkeste klub

Af Ib Hother Andersen (med partikommentarer af Jens Østergaard)

Et ottehovedet monster ved navn Philidor var, hvad der ventede os lørdag i Skanderborg i den afsluttende dobbeltrunde i weekenden den 5. og 6. marts. Søndagens udfordring, den lokale klub og nummer to i Ligaen efter Philidor, lød næsten som en overkommelig opgave i sammenligning, men alt i alt kunne vi altså se frem til en weekend terribilis mod nummer 1 og 2, sådan noget a la David mod Goliat i to sindsoprivende kapitler.

Sæsonen var som sædvanlig startet lidt sløvt med en række nederlag, først i begge kampe i den indledende dobbeltrunde i Århus (hvor vi dog trods alt levede op til vores forventede score), og senere til oprykkerne fra Bov, som kæmpede forbilledligt mod os og dermed fik deres første (og eneste) sejr, men som vi selvfølgelig under ingen omstændigheder burde have tabt til. Derefter fik vi i runde 5 og 6 to gode sejre mod henholdsvis Jetsmark og Øbro. Nu var Hillerød omsider vågnet, og vi lå inden den afsluttende dobbeltrunde nummer 6, altså samme placering som vi endte på i Ligaen sidste år, men også en placering, vi med udsigt til de to monstre, vi skulle møde i de to sidste runder, nok ikke kunne forvente at holde.

Opgaven bestod derfor i højst at rykke to pladser længere ned. Tre pladser ville nemlig betyde nedrykning, da der rykker to hold ud (nummer 9 og 10). Spørgsmålet var altså, om weekenden ville blive så frygtelig, at vi i praksis var nedrykningstruede. I bunden lå Bov, som altså trods et gyldent øjeblik mod netop os havde fået kam til deres hår i deres første år i Ligaen, lige som vi selv fik det i 2012. Lige efter dem, på en 9. plads, lå Jetsmark. Disse to hold lå henholdsvis 7 og 6 point efter os, så der var trods alt en del at give af. De skulle møde hinanden indbyrdes i næstsidste runde, og hvis et af holdene kunne vinde stort over det andet, var der måske lagt op til, at dette hold kunne overhale os, hvis vi kollapsede totalt i de to sidste runder. Hvis dette skulle indtræffe, ville alt så afhænge af Øbro, der lå på 8. pladsen inden den afsluttende dobbeltrunde. Ville Øbro, der lå 4½ point efter os, kunne indhente disse point over to runder, hvis Hillerød kollapsede? Heldigvis var det Øbros tur til at møde det ottehovedede monster Philidor om søndagen. Så alt i alt tegnede scenariet trods alt til, at vi – selv om vi ikke skulle kunne gøre noget mod Goliat-overmagten – havde gode chancer for at undgå nedrykning.

Da der indløb afbud fra først vores 2. bræt, Nikolaj, og siden fra vores 3. bræt, Martin, var et scenarie med et kollaps pludselig ikke helt urealistisk.

Men hvem er denne klub, Philidor, så, som vi altså kunne risikere at tabe 8-0 til?

Philidor er en lidt af en underlig konstruktion, og jeg vil endda betvivle, om man overhovedet kan kaldet det en rigtig klub, i hvert fald i traditionel forstand. "Klubben" blev oprettet så sent som i 2011 og har til dags dato endnu ingen klublokaler, ingen klubaftener, og jeg har ikke engang kunnet finde en hjemmeside for klubben. Når de skal spille hjemmekampe, lejer de sig ind hos Øbro. Så der er sådan set tilsyneladende "bare" tale om en samling af nogle af landets stærkeste spillere, suppleret med nogle stærke udenlandske stormestre, der nok på basis af en privat sponsor har syntes, at det kunne være sjovt at blive Danmarks mestre, hvilket ser ud til at være deres eneste formål og eksistensberettigelse. Som sagt, det er ærlig talt ikke, hvad undertegnede forstår ved en rigtig skakklub. Men de rykkede altså op fra 1. division øst sidste år, hvor de selvfølgelig smadrede alt og alle. Allerede der vidste vi godt, hvad der var i vente i denne sæson.

Det var med alle disse scenarier og tanker in mente, at vi satte os til brætterne mod Philidor lørdag eftermiddag. Vores hold bestod af 1. Lars Schandorff 2. Tim Jakslund 3. Sandi Stojanovski 4. Jens Østergaard 5. Jan Nordenbæk Pedersen 6. Ib Hother Andersen 7. Lars Nilsson (reserve) 8. Peter Svendsen (reserve).

Vi havde på forhånd gættet på, at Philidor nok ville stille stærkt op, selv om mesterskabet stort set var sikret på forhånd, og trods det, at de i de sidste runder havde stillet svagere op i bunden, hvilket bl.a. i 7. runde havde resulteret i et overraskende tab til vores naboklub fra Græsted, Nordkalotten, som i øvrigt forblev det eneste ubesejrede hold. En af grundene til, at vi havde gættet på, at de alligevel ville stille så stærkt op som muligt, var, at det jo var deres eneste mission (og bestemt ikke Mission Impossible for sådan et hold) som "klub" at få dette mesterskab i hus, så mon ikke alle spillerene ville ønske at være til stede, når nu endelig missionen lykkedes? Som jeg sad der på 6. bræt lørdag eftermiddag over for GM Jacob Aagaard, der jo trådte sine barnesko i Hillerød Skakklub, kunne jeg konstatere, at vi havde ret i vores forudsigelser. Jacob og jeg fik os inden partiet en lille snak om deres hold. Jacob fortalte, at han ikke personligt fik nogen penge for at spille. Det var bare for sjov. Jeg kommenterede, at tidligere juniorverdensmester og flere gange Danmarksmester Curt Hansen, der på et tidspunkt i 90'erne var nummer 14 på verdensranglisten, og som normalt spillede 5. bræt for dem (!!), for en gangs skyld ikke var på holdet. Han forklarede, at Curt, som jo havde holdt sig lidt af en skakpause frem til Philidors opståen i 2011, simpelthen ikke havde spillet godt nok på det seneste og var blevet sat af holdet! Det var ikke fordi, han var blevet syg eller noget. Der var bare ikke plads til ham, og det hold, de stillede med, var blevet stillet, fordi de mente, det var det stærkest mulige hold. Det er selvfølgelig muligt, at Jacob sagde dette for at imponere/intimidere, men det virker jo i lille Danmark temmelig... hvad skal jeg sige, overraskende, at der ikke er plads på et hold til en tidligere verdensmester og stadig den næsthøjeste ratede nulevende dansker overhovedet efter Peter Heine Nielsen. Jacob gjorde det klart, at ingen af spillerne på deres hold havde tænkt sig at nøjes med remis i dagens kamp.

Men lad os se, hvordan det gik i partiet mellem mig og Jacob Aagaard.

1b Hother Andersen (2105) - Jacob Aagaard (2514)

Inden partiet spøjte jeg over for mine medspillere med, at jeg havde en plusscore mod Jacob. Jeg har spillet mod Jacob én gang før, et parti, jeg vandt med sort, og endda ikke et parti fra dengang han var en lovende junior, men mens han allerede var stormester. Men selvfølgelig, det var et simultanparti, spillet i Hillerød Skakklub tilbage i 2003, og det var IKKE mig, der spillede simultant :-).

1.e4 c5 2.♟f3 ♘c6 Jeg havde forberedt mig på Najdorf som det mest sandsynlige, men Jacob kan finde på at spille alt muligt, så jeg var egentlig ikke overrasket over at blive overrasket!

3.d4 cxd4 4.♟xd4 ♜b6 Et noget sjældent træk, og Jacob ønsker tydeligvis at få mig ud på glatis så tidligt som muligt.

5.♟b3 ♟f6 6.♟c3 e6 7.♟e3 ♜c7 8.♟d3 a6 9.f4 d6 10.♜e2 10.♜f3 er det mest spillede træk, og det er muligvis også lidt bedre, men jeg var ikke så vild med at få dronningen i den kommende Lb7's skudlinje.

10...♟e7 11.0-0 En mere aggressiv udgave er 11.0-0-0 b5 12.g4 ♟b7 13.♟b1 ♟d7 14.g5 men jeg var sikker på, det var sådan noget, Jacob var ude efter, og noget, jeg efter al sandsynlighed ville ende med at tabe.

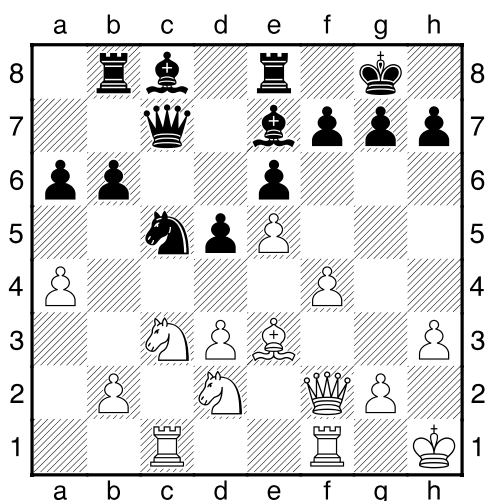
11...0-0 12.a4 b6 Stillingen er sikkert helt i balance med chancer for begge parter, hvilket Jacob velsagtens var godt tilfreds med.

13.♟d2 ♜e8 14.h3 Jeg vil gerne have min dronning til f2.

14...♟b4 15.♜f2 ♜b8 16.♟h1 Lidt af et spildtræk, som skyldes, at jeg legede med varianten: 16.e5?! dxe5 17.fxe5 ♜xe5 18.♟f4 ♜h5 hvor jeg ikke kan tage tårnet på b8 pga. Lc5, men hvis nu kongen stod på h1... Problemet er, at sort nu får tid til at spille i centrum.: 16.♟a2 ♟xd3 17.cxd3 b5 18.axb5 ♜xb5 19.b3; og 16.♜ac1 d5 17.e5 ♟d7 18.♟e2 ♟c5 19.♟f3 må begge være nogenlunde lige spil.

16...d5! 17.e5 ♟d7 18.♜ac1 ♟xd3 19.cxd3 ♟c5

Hvid trækker.

20. ♖xd5! En taktisk mulighed, der lige holder stillingen i balance for hvid.

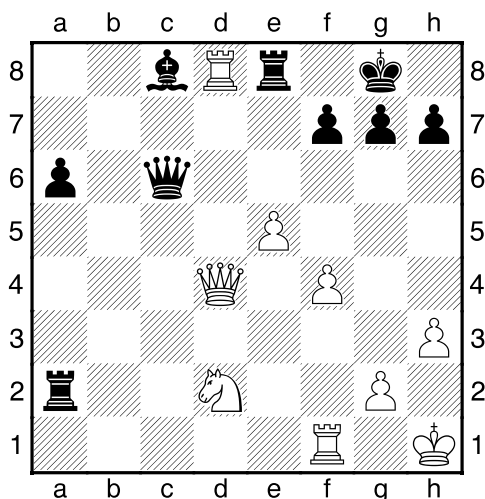
20...exd5 21.d4 ♖d7?! Bedre er nok 21...♙f5 22.dxc5 bxc5 23.♙xc5 ♖xb2 24.♖d4 ♖a2 25.♙xe7 ♗xe7 26.♖a1 ♖xa1 27.♖xa1 selv om også denne variant må resultere i en balanceret stilling.

22.dxc5 bxc5 23.♙xc5 ♙xc5± Nu står jeg minsandten lidt bedre end stormesteren.

[23...♖xb2 24.♖d4 ♖a2 25.♙xe7 ♗xe7 26.♙b1 ♙b7 27.♙c3 ♖a3 28.♙h2±]

24.♖xc5 ♖xb2 25.♖d4 ♖a2 26.a5 Her sad jeg og overvejede 26.♖xd5! ♗xa4 (26...♗c7! 27.♖d6 h6 28.f5±) 27.♖d8 ♗c6

Analysediagram: Hvid trækker.

Her havde jeg ikke fået følgende dræbertræk med, da jeg overvejede Txd5: 28.♗d5!!+-; derfor skal Dxa4 selvfølgelig - set i bakspejlet - have to spørgsmålstejn. 26.♖fc1 er også et udmærket træk, da 26...♖xa4?? 27.♗c3 ♙b7 28.♖c7 ♗b5 29.e6 vinder for hvid.

26...♙b7 27.♖fc1 ♖a4 28.♖1c4 ♖xc4 29.♖xc4 h6 30.♖c5 ♙c6 31.♙f3 ♖b8± Med spæd stemme tilbød Jacob her remis, hvilket lød lidt komisk i mine ører, særligt efter at han havde bedyret inden partiet, hvordan ingen

på hans hold ville være interesseret i remis, men Jacob troede faktisk, at han ville være helt færdig efter 31...♖b8 32.f5, hvilket også var, hvad jeg havde planlagt at spille. Jeg kunne dog ikke få det til andet end højst en lille fordel for mig (hvilket computeren også bekræfter), og jeg tænkte derfor – også for holdets skyld – at det ville være klogest at tage imod tilbuddet, mens det stadig var der.

½-½

På bræt 1 tog Lars Schandorff en sikker remis mod den engelske stormester Gawain Jones. Og lad os så se, hvad Jens Østergaard præsterede på bræt 4 mod tidligere Danmarksmester GM Allan Stig Rasmussen.

Jens Østergaard – Allan Stig Rasmussen

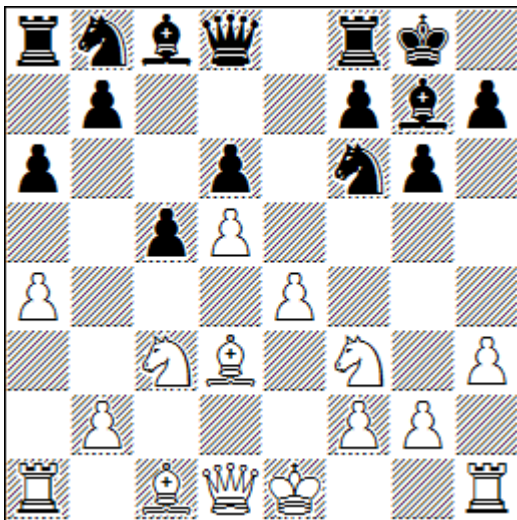
Kommentarer af Jens Østergaard

Det er sjældent, man får mulighed for at møde 2500-spillere i et seriøst parti, så jeg var indstillet og forberedt på et langt parti, hvor jeg ville opsøge chancen, hvis den kom.

Vi var næsten sikre på en ny sæson, men også kun næsten, for 0-8 kunne godt give lidt spænding i sidste runde.

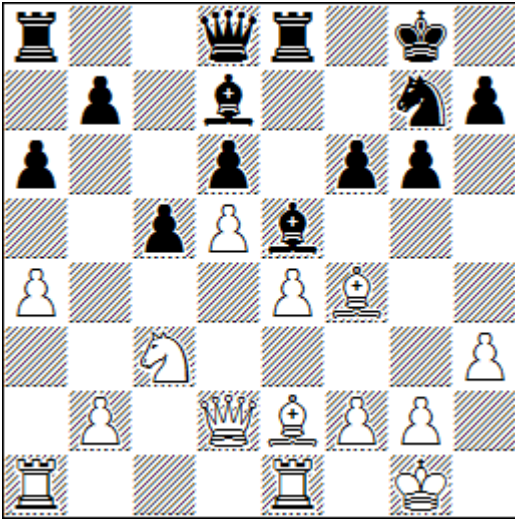
På holdet var der enighed om, at dette var en af de bedre muligheder for point mod Philidors kanonhold, og det forpligter jo!

1 d4,Sf6 2 Sf3,e6 3 c4,c5 Ingen modtaget dronningegambit, som jeg ellers var forberedt på. **4 d5,exd5 5 cxd5,d6 6 Sc3,g6 7 h3,Lg7 8 e4,0-0 9 Ld3,a6 10 a4**

Lidt af et stillads, men sorts muligheder for b5 og f5 er effektivt forhindret, og hvid får ofte en behagelig stilling. "Passer godt til din tunge stil" (!??), som en holdkammerat (der skal få lov til at være anonym) beskrev partiet.

10..,Sh5 11 Lg5,Lf6 12 Lh6,Te8 13 0-0,Sd7 14 Te1,Se5 15 Le2 Sort må ikke få kontrol over de sorte felter efter Sxe5 Lxe5. **15..,Sxf3 16 Lxf3,Sg7 17 Dd2,Ld7 18 Le2** Efter lang tid. Alternativet var Ta-b1 men jeg brød mig ikke om b5 **19 axb5,axb5 20 b4,Ta3**. Nu står sort fint efter Da5. **18..,Ld4 19 Lg5** jeg kunne ikke lide Le3, Lxc3 **20 Dxc3, Txe4**. a4 hænger og Sf5 og Dh4 kommer. På Lf4 er der Df6. **19..,f6 20 Lf4,Le5** På De7 havde jeg b4 klar.

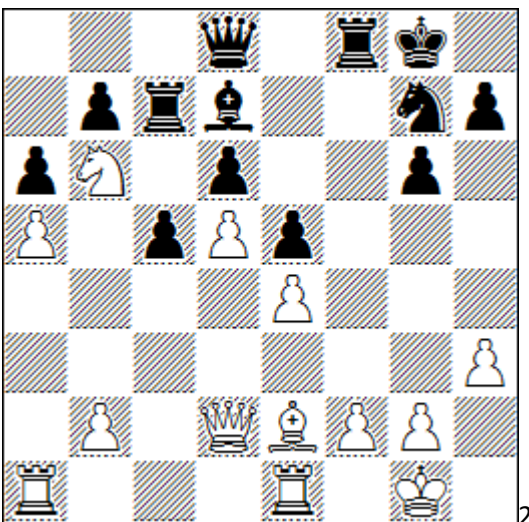

21 Lxe5!? eller måske ! En af den slags praktiske beslutninger, som bare er svære. Sorts plan må være De7 fulgt af De5 efter afbytning af de sortfaldede løbere. Med dronningen på e5 kommer Sh5 i spil, og f5 eller g5 er også muligt. Fx 21 a5, De7 22 Tab1 (Lxe5 Dxe5 23 f4 falder på Dd4+) g5!, og sort vinder kampen om e5.

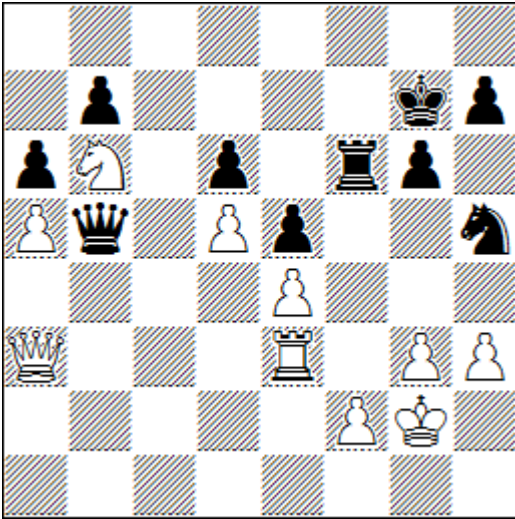
21..,fxe5 21..,Txe5 22 f4, og hvid vinder kampen om e5. Efter Te8 23 Lc4 ligger e5 i luften, og hvid har alt spillet. F-linjen ser god ud for sort, men den er svær at udnytte, og uden pres på e4 har hvid nu fint spil på dronningefløjen.

Kampen er nu, om hvids spil på dronningefløjen eller sorts i f-linjen kommer først.

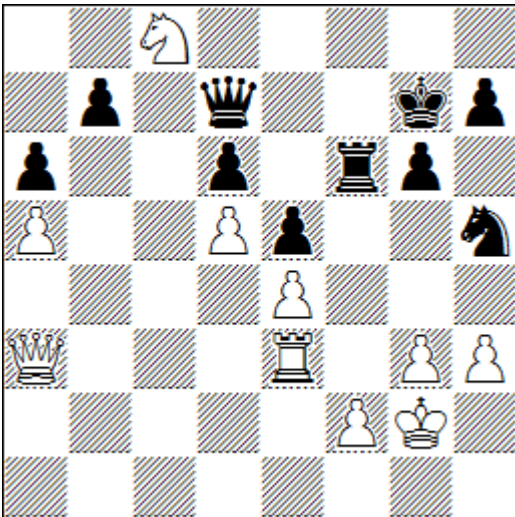
22 a5,Tc8 Tårnet når at komme med i spillet. Sort holder nogenlunde balancen med nogle præcise træk. **23 Sa4,Tc7 24 Sb6,Tf8!** Nu når f-linjen at få betydning. Efter Lb5 25 b4 ville hvid have vundet den strategiske kamp.

25 Tac1? For langsomt og smider fordelen væk. Der skal spilles b4 med det samme. Jeg var nervøs for Dh4, men 26 Lf1, cxb4 27 g3 ,Df6 28 Sxd7, Txd7 29 Lg2 er bare godt for hvid. Kongestillingen er safe efter Tf1, og b4 kan let samles op. **25..,Lb5 26 b4,Lxe2 27 Txe2,Sh5 28 g3, cxb4 29 Txc7** Jeg overvejede Te2-e1, men sort har alle mulige tricks efter Tf3 fx 30 Dxb4, Txc1 31 Txc1, Dg5. **29..,Dxc7 30 Dxb4, Dc1+ 31 De1** Ikke Te1, Dc2 eller Kg2, Sxg3. **31..,Da3 32 Te3, Da2 33 Te2, Da3 34 Te3, Da2 35 Te2, Db3 36 Te3** med remistilbud, men man bliver ikke stormester ved at klatte remiser væk. **36..,Db5?** sort skal holde presset mod kongefløjen og acceptere remisen. **37 Kg2** så kommer Db1 ikke med skak, og hvid får kontrol over f3. **37..,Tf7 38 Dc3, Kg7 39 Da3, Tf6**

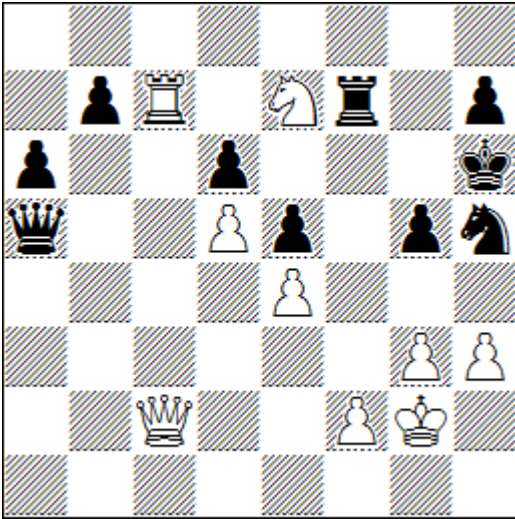

40 Sc8! Nøglen. Den sorte dronning tvinges til at forsvare d6, og så kan hvid få kontrol over C-linjen. Tc3 ville falde på De2. **40..,Dd7 41 Dc3** Jeg havde en ide med Dc4 og Tc3, men fandt så noget bedre. **41..,Tf7 42 Sb6,Db5 43 Da3,Tf6 44 Sc8,Dd7**

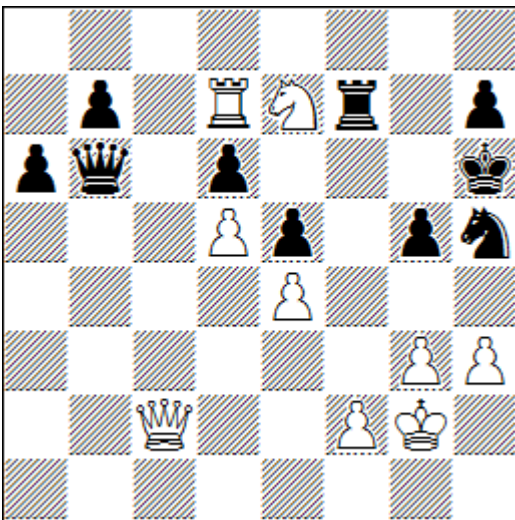
45 Tc3 Skabte angiveligt stor lettelse og begejstring i kantine.

Sort er i store vanskeligheder. Hvid spiller fx Db4 (for at forhindre Db5 og så Db6 eller Sb6). **45..,Kh6?** Spillet hurtigt, men der er intet godt. Jeg havde planlagt Kf8 46 Sb6 Db5 47 Tc8+, Kg7 48 Tc7+, Kg8 49 Sc4. **46 Dc1+,g5** Kg7 koster dronningen, men nu er der en grim svækkelse på f5 **47 Tc7, Da4 48 Dc2!** Udnytter, at slutspillet taber glat for sort. **48..,Da3 49 Tc3,Dxa5 50 Se7** Sort kan ikke forsvare sig. h4 er en trussel, og der er skakker på f5 og g8. Efter Sg7 kommer 51 h4 eller Sg8 **50..,Tf7 51 Tc7** Selvfølgelig ikke 51..,Sf5+,Txf5 52 exf5,Dxd5+.

På 51.,Sg7 er der 52 Sf5+. Under partiet så jeg ikke 51.,Sg7 52 Sf5+,Txf5 52 exf5,Dxd5+ 53 Kh2,Sh5 54 f6,Sxf6 55 Df5, men jeg havde planlagt 51.,Sg7 52.h4 med pointen 52.,gxh4 52 Dc1+,Kh5 53 Sg8, eller 52.,Kh5 53 Dd1+,g4 (Kh6, Dc1) 54 Dc1,h6 54 Sg8. Eller 51.,Db4 52 Sf5+,Sf6 53 Sf5+,Kg6 54 Txf7,Kxf7 55 Dc8, og sort taber hele bageriet. Det samme sker efter 51.,Kg7 52 Sf5+.

51.,Db6 Nu er Sf5+ fint, da d5 ikke hænger, men truslen løber ingen vegne. **52 Td7** h4 er også godt.

På 52.,Sf6 er der 53 Txd6, men det nemmeste er 53 Sf5+ fulgt af Txf7 og Dc8. Samme på Kg7.

Eneste lille chance er 52.,Db4, men både 53 Sf5+ og 53 h4 er hvid gevinst, fx 52., Db4 53 Sf5+,Txf5 54 exf5,Sf6 55 Tf7,Sxd5 56 Dc8, og sort går mat (56.,Se3+ 56 Kh2,Sf1+ 57 Kg1).

52.,Sg7 Jeg så 53 Sf5+ Txf5 54 exf5,Sh5 55 f6,Sxf6 56 Tf7, Dd8 57 Df5, men pludselig var der også **53 Sc8** og 1-0

En rar sejr, og da samtidig Lars Schandorff og Ib begge fik gode remiser i overkanten, blev det til et hæderligt 6-2 nederlag og et sikkert nyt sæsonkort.

Tilbage til Ib Hother Andersen:

Med denne flotte sejr blev Jens Østergaard holdets topscorer med 5 af 9. Selvfølgelig, at man kan blive topscorer med +1 er selvfølgelig bare endnu et bevis på, hvor hård modstanden er i Skakligaen. Vores forventede score mod Philidor var 1 (ét) point, og med de to remiser og Jens' gevinst følte de to point og 100% over forventede, vi opnåede i dette 6-2 nederlag, faktisk som en sejr.

Når man så samtidig tog med, at det indbyrdes parti mellem Bov og Jetsmark var endt uafgjort 4-4, og at et af skrækscenarierne skitseret ovenfor derfor var elimineret, kunne vi nu med sindsro se frem til sidste runde om søndagen, og stemningen på hotellet om aftenen var da også så god, at man skulle tro, vi havde vundet.

I sidste runde, hvor det faktisk allerede VAR afgjort, at Philidor var Danmarks mestre (de lå 8½ point foran nr. 2, Skanderborg) vandt Lars Schandorff over Skanderborgs Rasmus Svane, mens Sandi, Jan og jeg fik remis. Undervejs så stillingerne faktisk ud til, at vi ville spille lige op med Skanderborg, men tingene gik til sidst ikke vores vej, og fx endte en af vores reserver, Peter Svendsen, desværre med at tabe, selv om han undervejs havde stået klart til gevinst. Altså et 2½-5½ nederlag, hvilket trods alt var lidt over vores forventede resultat. Med 4½ point i disse to svære runder kollapsede vi altså IKKE, trods afbud fra to af vores bedste spillere, og vi endte på en samlet 7. plads, overhalet af Nordre. Vores samlede forventede score for alle ni kampe var 30,1 point, og med 30,5 point i slutstillingen overgik vi klart (☺) dette og bekræftede, at Hillerød faktisk leverer varen. Når man så samtidig ser på, at Hillerød i hele sæsonen kun sjældent og virkelig i nødstilfælde stillede op med reserver, til forskel fra så mange andre hold, kan man også sige, at Hillerød var et stabilt hold.

Philidor opnåede det højeste antal brætpoint i DM for hold nogensinde, nemlig 57, så den rekord fik de også med sig. Jetsmark formåede i de to sidste runder at rykke op på 8. pladsen, hvorved det blev Øbro og Bov, der måtte ned.

Her til slut lige lidt historieundervisning om Hillerød Skakklubs nyere historie, med fokus på 1.-holdets bedrifter

2010 – Hillerød Skakklub fyldte 100 år, hvilket flot blev fejret på mange måder, bl.a. med udgivelsen af en bog om klubbens historie og med afholdelse af DM. Hillerøds førstehold lå i denne sæson i 1. division.

2011 – Med en 6-2-sejr i 1. division over Næstved i sidste runde rykkede vi for første gang op i Skakligaen. Meget passende og symbolsk (og eventyrligt!) i klubbens første år som hundredårig!

2012 – Året nogle profeter havde spået som planetens endeligt. Planeten overlevede, men det gjorde Hillerød ikke i Skakligaen. Måske var det i virkeligheden det, det hele drejede sig om! Klubbens første år som Skakligehold var en stor mundfuld, og vi rykkede desværre ned igen til 1. division sammen med BMS.

2013 – Førsteholdet blev forstærket med Lars Schandorff som spillende træner, og vi rykkede med en slutspurt og en 5-3-sejr i sidste runde over nummer to, Frem, igen op i Skakligaen, efter rent faktisk at have ligget sidst efter de to første runder.

2014 – Vi holdt os i Skakligaen, selv om det holdt hårdt og på eventyrlig vis hang på et parti i allersidste runde mellem K41 og Århus/Skolerne samt Jens Østergaards fightervilje i kampen mod SK1968. Forløsning på flere planer, for også frygten for at blive et "elevatorhold" mellem 1. division og Skakligaen forduftede denne dag.

2015 - En god sæson, der endte med en sjetteplads, hvilket er det (indtil videre) bedste resultat i klubbens historie. Det blev slået fast, at ikke alene er Hillerød ikke et "elevatorhold" – Vi hører faktisk TIL i Skakligaen.

2016 – Endnu en god sæson, hvor vi med en 7. plads igen bekræftede vores berettigelse som Skakligehold.

Så hvis man ser tilbage på de sidste seks år, tegner der sig et billede af en klub, der tog hundredåret for klubbens oprettelse som startskud til en betydelig skaklig fremgang. Som en anden Baron Von Münchhausen har vi løftet os selv op med indsatser på mange fronter (herunder på juniorfronten), og altså nu også et hold, der ligger stabilt i landets fornemste række, hvilket er noget, man som medlem af Hillerød Skakklub bør være stolt over.